

prima instanță: S. Lazari
instanța de apel: N. Craiu, L. Bulgac și A. Minciuna

Î N C H E I E R E

19 martie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul Svetlana Novac

Judecătorii: Oleg Sternioală și Tatiana Vieru

examinând admisibilitatea recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Agroalimgrup”,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Agroalimgrup” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Polimercolor” cu privire la încasarea sumei datorate și a venitului ratat, precum și la cererea reconvențională înaintată de Societatea cu Răspundere Limitată „Polimercolor” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Agroalimgrup” cu privire la încasarea sumelor,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 25 noiembrie 2013, prin care a fost respinsă cererea de apel declarată de Societatea cu Răspundere Limitată „Agroalimgrup” cu menținerea hotărârii Judecătoriei Buiucani municipiul Chișinău din 06 aprilie 2012,

c o n s t a t ă :

La 16 mai 2011, Societatea cu Răspundere Limitată „Agroalimgrup” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Polimercolor” cu privire la încasarea sumei datorate și a venitului ratat.

În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că potrivit facturii nr.ET 547703 din 25 noiembrie 2010, a livrat pîrîtului butelii de sticlă în cantitate de: „Barbara” 0,5 l - 6238 bucăți, „Barbara” 0,75 l - 5592 bucăți, „Barbara” 1 l - 3528 bucăți pentru prestarea serviciilor de decorare.

Reclamantul consideră că serviciile prestate de Societatea cu Răspundere Limitată „Polimercolor” au fost necalitative, rezultînd din lotul de probă livrat cu butelii de sticlă decorate în cantitate de 2372 bucăți din 10 ianuarie 2011.

Defectele depistate sub formă de exfoliere a stratului de lac de pe sticlă făceau imposibil folosirea respectivei butelii în ciclul de producție ulterior.

Mai indică reclamantul că actul cu privire la lucrările efectuate pentru buteliile de sticlă primite nu este semnat, lipsind confirmarea acceptării acestor servicii.

La 04 martie 2011, precum și la 22 martie 2011, reprezentantul Societății cu Răspundere Limitată „Agroalimgrup” a expediat câte o scrisoare în adresa pîrîtului cu cerința privind returnarea restului recipientelor din sticlă în formă curată, cerință care a fost ignorată de către ultimul.

Reclamantul a afirmat că a suferit pierderi semnificative din cauza imposibilității utilizării buteliilor de sticlă în procesul de fabricație, precum și din cauza eșecului de a-și onora obligațiunile contractuale față de un client.

Venitul ratat ca urmare a celor menționate, a constituit suma de 53000 lei.

La data înaintării prezentei acțiuni, datoria companiei pîrîte față de Societatea cu Răspundere Limitată „Agroalimgrup” constituia suma de 95118 lei.

Solicită, reclamantul, încasarea în beneficiul său din contul pîrîtului a sumei de bază în mărime de 95118 lei, a venitului ratat în sumă de 53000 lei, precum și cheltuielile de judecată în mărime de 3000 lei.

La 13 ianuarie 2012, reprezentantul Societății cu Răspundere Limitată „Polimercolor” a depus cerere reconvențională împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Agroalimgrup” cu privire la încasarea sumelor (f.d 30).

În motivarea cererii, a indicat că potrivit facturii nr. ET 547703 din 25 noiembrie 2010, Societatea cu Răspundere Limitată „Agroalimgrup” i-a transmis 17730 sticle pentru decorare comandînd acoperirea lor.

Din cantitatea anterior menționată, Societatea cu Răspundere Limitată „Agroalimgrup” au preluat 2372 sticle pentru urgentarea serviciului.

Cu o parte de sticlele preluate, pîrîtul a participat la o expoziție, neavînd nicio pretenție față de reclamant referitor la calitatea serviciului prestat.

Consideră, Societatea cu Răspundere Limitată „Polimercolor” că în cazul în care pîrîtul avea careva pretenții față de produsele preluate, partea urma de urgență să-i comunice acest fapt executorului serviciului pentru stoparea acoperii celeilalte cantități de sticle.

Asemenea comunicări din partea pîrîtului n-au fost.

Societatea cu Răspundere Limitată „Polimercolor” a executat comanda recepționată, însă pîrîtul nu a achitat echivalentul acestui serviciu.

A menționat reclamantul că Societatea cu Răspundere Limitată „Agroalimgrup” sunt obligați să-i achite serviciile de acoperire a sticlelor în cantitate de 17730 bucăți, serviciile de depozitare, pentru taxa de stat și cheltuielile de judecată suportate.

Solicită, Societatea cu Răspundere Limitată „Polimercolor”, încasarea din contul Societății cu Răspundere Limitată „Agroalimgrup” în beneficiul său a sumei de 45015,62 lei pentru serviciile de acoperire a sticlelor, a sumei de 4536 lei pentru arenda spațiului de păstrare a sticlelor, suma de 5000 lei pentru serviciile juridice și 1486,55 lei pentru achitarea taxei de stat.

Prin hotărârea Judecătoriei Buiucani municipiul Chișinău din 06 aprilie 2012, acțiunea depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Agroalimgrup” a fost respinsă ca neîntemeiată, iar cererea reconvențională înaintată de Societatea cu Răspundere Limitată „Polimercolor” a fost admisă. A fost dispusă încasarea din contul Societății cu Răspundere Limitată „Agroalimgrup” în beneficiul Societății cu Răspundere Limitată „Polimercolor” plata pentru serviciile prestate în sumă de 45015,62 lei, plata pentru arendarea spațiului de păstrare în mărime de 4536 lei, taxa de stat achitată în sumă de 1486,55 lei și cheltuielile pentru asistența juridică acordată în sumă de 5000 lei, iar în total suma de 56038,17 lei

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 25 noiembrie 2013, a fost respinsă cererea de apel declarată de Societatea cu Răspundere Limitată „Agroalimgrup” cu menținerea hotărârii Judecătoriei Buiucani municipiul Chișinău din 06 aprilie 2012.

La 24 ianuarie 2014 Societatea cu Răspundere Limitată „Agroalimgrup” a depus recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe cu restituirea pricinii la rejudicare.

În conformitate cu art. 434 al.(1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Astfel, recursul declarat la 24 ianuarie 2014 este depus în termen.

Recurentul, Societatea cu Răspundere Limitată „Agroalimgrup”, în motivarea recursului a indicat că, instanțele de judecată la adoptarea hotărârilor contestate au încălcat normele de drept material, nu au constatat și elucidat circumstanțele care au importanță pentru examinarea justă a pricinii.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art.439 alin.(2) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

La 14 februarie 2014 Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa Societății cu Răspundere Limitată „Polimercolor” cererea de recurs cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

La 17 martie 2014, partea a depus referință prin care a solicitat respingerea recursului cu menținerea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe.

În conformitate cu art.439 alin.(3) codul de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin.(2).

Audiind raportul verbal al judecătorului raportor și verificând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art.432 alin.(1) Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate, iar alineatul (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Colegiul menționează că, Societatea cu Răspundere Limitată „Agroalimgrup”, în cererea de recurs nu a invocat nici unul din temeiurile de declarare prevăzute la art.432 alin.(2), (3) sau (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

În conformitate cu art. 440 alin.(1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art.270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Completul judiciar indică că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, fără a se examina temeinicia lor.

În acest sens, completul reiterează prin prisma jurisprudenței CEDO că „... art.6 parag.1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.» (cauza Re bait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că, instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de procedură și aplicarea corectă a legii materiale, iar în esența lor argumentele recursului care sânt similare argumentelor invocate în instanța de apel, au fost verificate minuțios, la judecarea pricinii în ordine de apel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Agroalimgrup”, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Agroalimgrup” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecător

Svetlana Novac

Judecătorii

Oleg Sternioală

Tatiana Vieru